

Pro. 46.

дне 12 Листопад.

Třetí roční běh.

С невоиѣшнимъ цѣсарѣшымъ прѣловѣшымъ Поволеніемъ.

Mozličné politické zprávy.

cý ducha svého vypustil; w té zemi,
 kterauž swau rukau wybogowal, přive-
 něž zase Turkům nawrácena byla. To-
 muto slawnému Slowanštěmu Hrdin-
 wi welikomocná Čarowna wsecko plno-
 mocenstwj odewzdala, aby po vůli své
 bud pokog, a to pod gakýmikoli wy-
 minkami, s Turky učinil, aneb také dále
 proti nim wálku wedl; také pro tohoto
 nepřemoženého Keka w Petrohradu pa-
 lác stawěti dáwá, kterýž čtyřikrát sto
 tisíců rublů státi bude. Než oběho we-
 liký Potemkin nedočkal, a w plných le-
 tech wěku svého byl od smrti přemožen,
 gehož nepřátelé nijádnau sylau přemocy
 nemohli. Památka tohoto slawného
 Slowanštěho Hrdiny budiž mezy nám

Slowanstynii Čechy na věčné časy slawena! — Čelo geho hned odvezeno bylo do Sussu, kdež geg za tři dny k podiwánj wystawili, a pak do Petrosbradu odvezli. Njisto něho nynj hlaswnj zpráwu nad westterým wogstem Bnjsze Kepnjin obdržel.

*) Werst gest Ruská mje, a obsahge páty djl nassj Česté mje.

3 Jasy přisla nám zpráwa do ruskau, kteráž tak podiwná gest, že skutečně o prawdě gegj dobrým právem pochýbowati můžeme. Obsah gegj gest následující: Gednánj o pokog mezy Ruským a Tureckým dworem nagednau a mimo nadánj wzalo swau změnu. Ruský dwur nechce ginác s Turky w pokog wgti, leč že oni wssch kragin a zemj, kteréž oba cýsarstj dworowé wybogowali, gim docela postaupj. Slowem, Rusowé při nyněgssim shromážděnj w Sussu prohlásyli se na ten způsob, že není naděge, aby tak brzy pokog wgednán byl, gakož k němu ze wssch stran schylovalo. Rusowé, tak se pisse, gsau na Turky welmi přisnj, a není to žádná marná rozprávka, že Baymakasnowi, kterýž Moldawu přigmauti měl, a z té přičiny do Románu přigel, pozbrozili pokud dobrowolně neodgede, že geg odtud wyženau.

*) Tot gest w prawdě neočekáwaná nowina! — O Rusých, genž od swých wýmjiněk na krok wstaupiti nechti, můžeme co podobného saubiti; než žeby y nass cýsarstj dwur po zawiěnj pokoge gessně w takowé rozespře se mihal, aneb nowé wýmjinjy sobě wkládal, o tom zagistě pochýbowati můžeme,

Podlé gisté zpráwy z Syrmie bese nám w známost wwedeno, že pewnost Bělehrad po mnohem odkladu předce giž gednau, a to dne 24 řigna Turkům zase nazpátek odwedena bude. Mezy tjm obdrželi sme gessně pozdněgssj zpráwu z Semeljna na den 24 řehož, ktezrauž my zde celau na slowo kladenie.

Dne 21 toho z Semendrye přisla stafeta od Bassy, kterýž Panu Genetálowi Hraběti Kolowratowi w známost wwedl, že druhého dne odpoledne z Krocky swau poklonu učiniti chce, a danšá, že swého milého bratra (tak gmenowal nassého Pana Generála) při wyborném zdrowj nalezne, a při té příležitosti že mu chce své wprjmné přátelstwj provzřazati. Ginj list poslal Bassa Panu polnjmu Maršalkowi Hraběti Walisowi do Semeljna.

Bassa před Bělehradem poručil w poli stany rozbiti, tak aby se lid geho žádných wystupků nedopustil, a mimo to držel ge w přisné kázně. We wssch wssudy zprávách dáwa se mu weliká čest, že gest muž slowutný, a zwláště kterýž hledj, aby sobě s nassimi poddánými dobré přátelstwo zachowal. Při každém gednánj gest sewssim spokogen, a wřazuje na sobě lastawost, y welmi wděčně za wssedko děkuje; také obyčegně takto k nassim mluwjwá: "Wssedko gest přespřjliš, a wjce nežby potřeby bylo; "můg neywyšši Sultán o dobrém přátelstwu a welikomyslnosti geho Milosti Cýsare gest přeswědčen; nebo se nám wssedko wracuge, načež sme my njkdy "pomyslenj mjtí nemohli, a předewssim "aby nám Bělehrad nazpátek wrácen "býti měl."

Dne

Dne 22 odpoledne bylo slyšeti, že Bassa s svým lidem blíž k Bělehradu přitáhl, a poručil tu opět polní stany rozbiti. Potom brzy přišlo několik Turků do Bělehradu, dšlem chtějíce sobě zde potraviny nakoupiti, a dšlem se poohlídnouti, však jedného každého wogenšská stráž prowázela. Giž toho dne Rácowé a Židé na Bělehradě v velikém strachu byli; wšickni zalezli do svých stavení, a wrata y wšecky dwěře vzaswjrali, a ani nohau z domu newykročili.

Téhož dne 22 Bassa nawstřiwil nasscho Pana Generála, gemuž naproti gel Pan Major Desefy s 12ti husary, a Bassa od Pana Generála s nejwětšší uctiwostí přigat byl. Gakž se prawi, při tomto nawstřiwení ani Bassa ani kdo jiný z lidu geho měl negatě zbraně při sobě. Brzy nato w kočáře Pana Generála gel opět do ležení, kdež gessre Turcy přes noc zůstali, a wšickni pozkogni a rissi byli.

Dne 23 před polednem přigel Bassa s svým lidem do Bělehradu, kterýmž časem tuto perwnost přigimal. Při tomto zanepřážděném přišla na něho mdloba, a cýsařský frál. felčar od štrobu Pan Cynerman dal mu hned hofmanšké kapky, kteréž však on sám napřed wzał, y také giž prwé Turecký tlumočník okusyl. Pak ge wzał y Bassa, a po malé chvíli poznal dobrý aučinek, a poděkowal se s hlubokau poklonau. Alga jeničarů zatím zůstal při Konstantynopolšské bráně, kteráž proti Tureckému ležení zawčena byla. Tento také w Bělehradě obědwal, a s nassimi oficiry pil kafe a tabák fančil.

Odpoledne bylo oznámeno, že cý-

sařský frál. Kommissar Pan General Hrabě Kolowrat w parádě Bassu nawstřiwil. Okolo 4 hodin wogsto postawilo se w zbrani, a brána proti Tureckému ležení byla otevřena. Nejprwé gelo komando husarů pod zpráwu Pana Majora Desefy; pak šla Turecká muzyka, kteráž newstále trwala, nato gel Pan General Hrabě Kolowrat na krásném koni w cýsařské vnyformě, okolo něhož geli dva Obrstowé, mnozí oficiry od štrobu, auřednjcy a cýs. frál. Tlumočník Pan Zyrer, pak koňowé a wozowé pro Pany Generály. Pak zase gelo komando husarů.

Wšickni geli buď w kočářích aneb na koních až do prostřed Tureckého ležení k nákladnému Bassowu stanu, kdež wšickni z kočárů wystaupili, a s konů slezli. Pan General s uctiwostí přistaupil k Bassowi, an na kanapi seděl; Páni oficiry kolem okolo se postawili, a Turcy za nimi. Po prwní pokloně Pan General posadil se na kanape medle Bassy po lewé ruce, s kterýmž Bassa, gakož y s ostatními oficiry rozmlauwal, o přátelstwu ge ubezpečowal, a pak ge kafe a tabákem uctil.

W čas této ceremonie muzikanti od regimentu Karoly newstále hráli, a tak pěkné kausky wwedli, že Turcy nad tím wšši, oči a huby otwjrali. Husarí, sami wybraní mužj, z obau stran w parádě stáli, kterýž také Turkům do očí padli, a nad nimi hlawau frantili. Mez tím také Citar stál před Bassowým stanem, a držel krásně ozdobeného gížděného koně. Posledně as za půl druhé hodiny náti rozlancili se s Bassau, a Pan General obdržel onoho krásného

koně, a minulo to pačet neykrásnějších
Tureckých statků. Nato naši přede-
šlým pořádkem obrátili se nazpět do
Bělehradu, a brána byla opět zavřena.

Dnes teprve 24ho čis. král. wog-
sko w parádě vytáhlo z pevnosti Běle-
hradu. V mostu z naší strany stálo 6
kusů s rozpálenými luntý; a gať mile
naši přestli, most w tu chvíli byl zbo-
řen. Když nasse wogsko táhlo, Turcy
postavili se na břeh řeky Sávy, a di-
wili se welice našemu vybranému lidu,
a že se při něm tak pěkný pořádek za-
chowává. Předtím se prawiło, že ná-
ši při příchodu Turků z kusů střelci bu-
dou, wšak to se nestalo, aniž toho za-
potřebj bylo.

V sám také Bassa našemu wogsku
slušné pochvaly odepřiti nemohl, když
našeho Pana Generála nawštíwil;
wšak ale on tehdaž nebyl wesel a po-
kogné myslí, nýbrž patrně na sobě ga-
faušy starost ukazowal, kterauž potom
také našemu Panu Generálowi zgewil.
On mu hned přisljbil, že ho wšim za-
opatřiti chce, a hned toho dne 8 tisíc
liber reyže do Bělehradu bylo odwezeno.

Podlé této zpráwy z Semeljna, ta-
ké v Sabaz w témž mēšcy Turkům bez-
pochyby odweden byl, poněwadž wog-
sko strany toho giž předtím poručení
dostalo. Dne 20 řigna gestě mnozí
Bělehradští obywatelé přistěhowali se
do Semeljna, poněwadž Turkům nikte-
rák wěřiti nechci. Turecký Posel, kte-
rýž do Widně přigede, giž na cestě gest,
a na postrowských stawuňch wšudy
pro něho koňowé opatření gsau. On
po své celé cestě hned od hranic bude
mjti cýsařskau stráž gednoho Seytmána

a 50 mužů, kterýž geg až do Widně
doprowodj.

Kníže Ipsylanty dne 25 řigna přigel
do Budjna, drubého dne nato obědwal
v Pana polního Marssalka Prynce z Ro-
burku, v večer byl na diwadle, a dne
27 ráno odebral se dále do Konstanty-
nopole, kdež dostatečnými důwody do-
kázati musý, že skutečně bez své wlastnj
wůle od cýsařských zagat byl. O tom-
to Knížeti se prawi, že opět za Mol-
dawského Hospodáře ustanowen bude;
než my wíme, že Kníže Maurokordato,
kterýž po tu chvíli v Rusu gest, pomo-
cý gegich o to důstogenstwí Tureckého
dwora požádal, a gať sauditi můžeme,
také ho gistotně dosáhne.

Psaný z Románu 30 zářj. Turecký
Minyste Kaimakan, kterýž sem asy před
třimi týhodny přissel, gať slyšsime, gmě-
nem Tureckého dwora Moldawské krage
(mimo Chočjn a Káju) pod swau zprá-
wu přigme. Tento Turek gest wážný
muž, wšak ale hned se na wšech audech
třeše (takéli z hněwu aneb ze strachu, ne-
wj se) když gen Rusu gmenowati slyšs,
w takowé má Rusy ofskliwosti. — My
neyděle za 3 dny (tak se dále pišse) z Ro-
mánu odtáhneme. Když Kníže Potem-
lyn (kterýž nynj umrlý gest) o tom wšly-
šsel, že Kaimakan do Románu přigel,
dal mu wzkázati, aby se w tu chvíli na-
zpět odebral, ginák že mu sám cestu
okáže, poněwadžby tam nic neměl co
činiti; že sami Rusowé gsau Páni nad
Moldawau, a gať mile Kakašské wog-
sko tam odrud vytáhne, že sami tu kra-
ginu osaděgi. Po této neočekáwané
zprávě vstrassený Kaimakan přissel hned
k našim, a žádal o radu, coby w té přj-